

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAAD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-01-15
Besvaras senast
2021-01-27 kl. 12.00

Till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

2020/21:1275 Utvisning av säkerhetsskäl

Personer som utgör en säkerhetsrisk ska inte få vistas i Sverige, om det inte föreligger förhinder för utvisning. Det är Säkerhetspolisen (Säpo) som bedömer om en person ska anses vara en säkerhetsrisk och ansöker om utvisning av personen hos Migrationsverket. Om Migrationsverkets beslut överklagas ska verket lämna över ärendet till Migrationsöverdomstolen. Det finns få möjligheter för den enskilde att överklaga. Migrationsverket och Migrationsöverdomstolen får inte ta del av allt underlag som Säpo har i ärendet. Det leder till ett underskott på information som kan vara mycket negativt för den utvisningshotade personen eftersom myndigheten och domstolen blir helt beroende av Säpos bedömning. Rättssäkerheten brister eftersom enskilda inte har rätt till ett tvåpartsförfarande med prövning av sitt utvisningsärende inför domstol.

Det saknas transparens kring vilka uppgifter Säpo baserar sina frågor på under förhör. Frågor om demokratiskt valda partier i andra länder och kopplingar till oppositionsorganisationer kan vara relevant för Säpo att ställa i enskilda fall. Detsamma gäller frågor om deltagande på demonstrationer med polistillstånd, vilka flaggor en demonstration innehöll, om personen är engagerad i kvinnors och barns rättigheter eller frågan om regioners självstyre. Detta väcker frågor kring vilket samarbete som Säpo har med den turkiska säkerhetstjänsten. Att ett lands säkerhetstjänst baserar sina frågor på aktiviteter som enskilda personer har rätt att utföra enligt svensk grundlag är ett problem. Det kan gälla sådant som att delta vid demonstrationer, uttrycka sin åsikt, och vara i opposition. Det är rimligt att Säpo inte delger allmänheten varför dessa frågor ställs, men myndigheten måste vara medveten om att stark kritik uppstår när enskilda personer ställs till svars för händelser som inte är kriminella och sedan blir utvisade.

Det finns ingen allmän definition av vilka organisationer som är terrororganisationer. Olika länder definierar terrorism på olika sätt. Ett exempel är att Turkiet definierar kurdernas organisering för rätten till sin frihet som ett hot mot landet. I Sverige är det inte olagligt eller kriminellt att stödja demokratiska partier eller organisationer som arbetar för demokrati och självstyre. Men auktoritära regimer fångar oppositionsledare, förföljer människor och sprider felaktig information. Om Säpo baserar sina förhör av personer som misstänkts utgöra en säkerhetsrisk på felaktiga underrättelser får det förödande konsekvenser för dessa personer och deras familjer.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga justitie- och migrationsminister Morgan Johansson:

Hur ska ministern garantera att Säpos underrättelseinformation och frågor om säkerhetsrisker inte baserar sig på auktoritära länders enskilda uppfattning om politiska partier och organisationer?

.....

Linda Westerlund Snecker (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander